

Τι είπε για μένα ο

τάδε; Γιατί το είπε; Πως με κοίταξε; Τι σκέφτηκε; τώρα τι θα γίνει; Πως θα γίνει; κι αν; μήπως; λες; Και ο βασανισμός δεν έχει τελειωμό.
Δήμιος εγώ ο ίδιος του εαυτού μου, που άφησα η γνώμη του άλλου να παιδέψει

τόσο πολύ την δική μου ζωή.

Κουρασμένος και εξαντλημένος στα βλέμματα τους, στα πρέπει τα δικά τους, η αρρώστια κτυπάει απαιτητική την πόρτα της ζωής μου, ζητώντας μετά από το μυαλό και το σώμα μου. Πριν συμβεί αυτό, και όσο ακόμη προλαβαίνουμε.

Ας πάψουμε κι ας σπάσουμε των φαύλο κύκλο των τοξικών αυτών σκέψεων. Ας πούμε, φτάνει ως εδώ.

Ας με κοιτάξει όσο και όπως θέλει ο καθένας. Ας πει ότι θέλει και ότι στάξει από το χείλη του, εγώ πεισματικά και ορκισμένος στην ζωή που μου δωρίθηκε, θα κάνω αυτό που νιώθω, εκείνο που αισθάνομαι και ζητάει η ψυχούλα μου και η καρδιά μου λαχταρά. Αρκεί να μην κάνω κακό σε κανένα.

Να ζήσω ζητάω με το δικό μου τρόπο, την δικιά μου ζωή. Να ζήσω και να πεθάνω εγώ, κι όχι κάποιος άλλος στην θέση μου.

Ο Θεός μου χάρισε την ζωή, και εγώ δεν μπορώ πλέον να την σπαταλάω στο βλέμμα και τα θελήματα του άλλου....

π.λίβυος

Πηγή: plibyos.blogspot.com.cy